

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/236/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313210344
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8313210344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpený JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou, so sídlom Dobrianského 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 570,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 345,57 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 3.2.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie 224,50 eur s príslušenstvom, súd žalobu zamietá.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 7,22 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca je p o v i n n ý uhradiť trovy vedľajšieho účastníka Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS vo výške 64,98 eur k rukám jeho právneho zástupcu, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca podal dňa 17.07.2013 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 570,07 eur s príslušným úrokom z omeškania a náhradu trov konania, z dôvodu neuhradenia faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, nevyužívania jeho služieb po dohodnutú dobu a na náhradu škody.

Podanú žalobu odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pripojení, a to dňa 17.09.2008. Následne k zmluve bol dňa 29.06.2011 uzatvorený i Dodatok k Zmluve, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému benefit na využívanie jeho služieb, pričom žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom v prípade všetkých uzatvorených zmlúv po dobu 24 mesiacov, platiť riadne a včas poplatky za poskytnuté služby a pri porušení zmluvných povinností uhradiť zmluvnú pokutu. Žalovaný porušil podmienky zmluvy tým, že nezaplatil mesačné úhrady za poskytnuté služby za obdobie od 09/2011 do 11/2011, preto žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie sume 224,50 eur ako paušalizovanej náhrady škody. Žalovaný napriek výzve na úhradu splatných záväzkov tieto neuhradil.

Súd preto vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

Listom doručeným súdu dňa 31.08.2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej, zároveň z opatrnosti týmto podaním vznieslo námietku premlčania nároku a poukázalo na neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky.

Na nariadené pojednávanie sa nedostavil žalobca ani vedľajší účastník, ktorí svoju účasť na pojednávaní vopred ospravedlnili a požiadali, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti, v súlade s ust - § 101 ods. 2 O.s.p.

Na nariadené pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, u ktorého je doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané, pričom svoju neúčasť neospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o pripojení, dodatkom k zmluve, faktúrami, pokusom o pokonávku, vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 17.09.2008 účastníci konania uzatvorili Zmluvu o pripojení č. H. s účastníckym programom Paušál 90, na základe ktorej bolo žalovanému pridelené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXX. Následne dňa 29.06.2011 uzatvorili aj dodatok k tejto zmluve, na základe ktorého bolo so žalovaným dohodnuté, že počas platnosti dodatku k zmluve má žalovaný nárok na poskytnutie cenového zvýhodnenia na služby využívané prostredníctvom pridelenej SIM karty a žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov, využívať jeho služby a uhrádzať za nich poplatky. V prípade porušenia zmluvných povinností sa žalovaný zaviazal uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 733 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou uvedených zmlúv o pripojení boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete žalobcu.

Podľa čl. 2, bod. 2.3. písm. a) Dodatku zo dňa 29.06.2011 vyplýva, že žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov.

Žalovaný podmienky zmluvy nedodrжал, lebo nezaplatil poplatky za poskytnuté služby vyúčtované faktúrami za obdobie od 09/2011 do 11/2011 v celkovej výške 345,57 eur.

Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy pokusom o pokonávku zo dňa 19.01.2012, zároveň ho v ňom upozornil, že z dôvodu porušenia zmluvných podmienok, mu vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu celkovo vo výške 733 eur, v podanej žalobe na súd však zaplatenie sumy z titulu zmluvnej pokuty nežiadal.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného, Združenie HOOS vo svojom vyjadrení uviedlo, že žalobca uplatnil voči žalovanej dva samostatné nároky, a to sumu 345,57 eur za nezaplatené telekomunikačné služby a sumu 224,50 titulom náhrady škody. Samostatný uplatnený nárok žalobcu titulom nezaplateného hovorného vedľajší účastník nespochybňoval, namietal však opodstatnenosť nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že žalobca si už neuplatňuje nárok titulom zmluvnej pokuty, uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a OZ, ktorú predstavujú právoplatné rozsudky vo vzťahu k žalobcovi formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v Dodatkoch k zmluve o pripojení a ktoré sú postihnuté absolútnou neplatnosťou ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov si uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Samotný žalobca sa však dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z.; za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne. Podľa názoru vedľajšieho účastníka však žalobca iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovanie služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Ďalej uviedol, že súd sa musí vyporiadať s existenciou jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktorých skúmanie je potrebné pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava za mobilný telefón nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol

žalobca dobrovoľne ešte pred konaním žalovaného. Vznik škody u žalobcu vedľajší účastník nepoprel, avšak táto nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovej cenou mobilného zariadenia.

Vedľajší účastník namietal len samostatný nárok žalobcu na zaplatenie náhrady škody nie nezaplatených telekomunikačných služieb, preto navrhol, aby v časti hovorného v sume 345,57 eur s príslušenstvom súd žalobe vyhovel, v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie náhrady škody v sume 224,50 eur žalobu zamietol. Zároveň žiadal o náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že podaná žaloba je v časti uplatneného hovorného dôvodná.

Podľa § 5 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, elektronická komunikačná služba (ďalej len "služba") je služba obvykle poskytovaná za úhradu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieťach, vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytované obsahu ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaný pomocou sietí a služieb a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti, 3) ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov sieťami. Verejná služba je verejne dostupná služba, o ktorej používanie sa môže uchádzať každý záujemca. Verejná telefónna služba je verejná služba na uskutočnenie a príjem národných a medzinárodných volaní a na prístup k tiesňovým volaniam prostredníctvom jedného alebo viacerých čísel národného alebo medzinárodného číslovacieho plánu. Volanie je elektronické komunikačné spojenie zostavené prostredníctvom verejnej telefónnej služby, ktoré umožňuje obojsmernú komunikáciu v reálnom čase. Prevádzky schopnosť služieb je také nastavenie prenosových parametrov služby, pridružených prostriedkov a rozhraní, ktoré umožňuje komunikáciu medzi koncovými užívateľmi alebo medzi koncovým užívateľom a podnikom poskytujúcim službu prostredníctvom technologicky rôznych sietí. Užívateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejne dostupnej služby. Za užívateľa sa na účely tohto zákona považuje aj účastník a koncový užívateľ, ak sa ďalej neustanovuje inak. Koncový užívateľ je osoba, ktorá používa alebo požaduje verejne dostupnú službu a túto službu ďalej neposkytuje a ani prostredníctvom nej neposkytuje ďalšie služby. Koncový užívateľ je spotrebiteľ⁴) a v prípade rozhlasových a televíznych programových služieb aj poslucháč a divák. Účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejné služby zmluvu o pripojení.

Podľa ustanovenia §43 ods. 1,2 Zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany žalobcu, súd má dostatočne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 17.09.2009 zmluva o pripojení, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému služby a žalovaný je povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Žalovaný cenu za poskytnuté služby vo výške 345,57 eur neuhradil, preto súd v tejto časti žalobe vyhovel v prospech žalobcu.

Podľa ustanovenia §517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku v časti o zaplatenie 245,57 eur a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi podľa ustanovenia §517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z..

Po vykonanom dokazovaní súd žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 224,50 eur zamietol z dôvodov nižšie uvedených.

V prípade náhrady škody, žalobca po tom ako sú mu zamietané návrhy o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú

pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri uzatvorenej zmluve 224,50 eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného.

Žalobca ďalej poukazuje na Čl. III. bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení č. A 3923476 zo dňa 29.06.2011, podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov v prípade všetkých zmlúv. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov v prípade všetkých zmlúv.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V predmetnom konaní žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal a ani zo strany žalovaného súd nemal preukázané, že by takúto listinu od žalobcu obdržal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo a teda žalovaný svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkovú hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou MT a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvať žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcom (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Preto súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 224,50 eur z titulu náhrady škody, vrátane úroku z omeškania zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie §142 odst. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade mal žalobca v konaní úspech len čiastočný, nakoľko súd v časti náhrady škody vo výške 224,50 eur žalobu zamietol. Dĺžná istina bola 570,07 eur, pričom súd žalobcovi priznal 345,57 eur a teda jeho úspech predstavuje 60,62 % a neúspech 39,38 %. Po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu patrí žalobcovi náhrada trov konania vo výške 21,24 % z celkovej výšky uplatnených trov konania.

Pri plnom úspechu by žalobcovi patrila náhrada trov konania vo výške 34 eur a táto suma predstavuje zaplatený súdny poplatok.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 21,24 % podľa jeho úspechu v konaní zo sumy 34 eur, čo predstavuje 7,22 eur.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, Združenia HOOS, súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p., nakoľko vedľajší účastník namietal len opodstatnenosť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 224,50 eur, titulom náhrady škody. V tejto časti súd žalobu zamietol, teda žalovaný bola úspešný v celom rozsahu obrany vznesenej vedľajším účastníkom, preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko tento mal v časti, v ktorej bol vedľajším účastníkom plný úspech.

Vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, že najmä pričinením vedľajšieho účastníka Združenia HOOS, ktorý v konaní vystupoval od 31.08.2013, pričom žaloba na začatie konania bola súdu doručená dňa 17.07.2013, vzhľadom obranu vedľajšieho účastníka, ktorý poukázal na neopodstatnenosť nároku na náhradu škody, rovnako z dôvodu nespĺnenia všetkých predpokladov pre vznik škody, súd žalobu v tejto časti zamietol. Trovy konania vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 64,98 eur.

za / úkon súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 19,52 eur, tak ako žiadala vo svojom vyúčtovaní priznať právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka a ktorý by mal byť výsledkom výpočtu :
sazba tarifnej odmeny je 16,60 eur + ((224,50 - 165,97) /33,19 x 1,66 = 16,60 + 2 x 1,66 = 19,52 eur

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia	19,52 eur
- vyjadrenie k žalobe	19,52 eur
- režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eur x 2	15,62 eur
- +20 %DPH	10,32 eur

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil ešte jeden úkon, a to vyjadrenie k pojednávaniu zo dňa 28.10.2013. Súd mu však za tento úkon odmenu nepriznal, nakoľko ho považoval za neúčelný, pretože bol obsahovo totožný s vyjadrením k žalobe zo daň 30.09.2013, ktorý si právny zástupca vedľajšieho účastníka rovnako vyúčtoval. Súd po preštudovaní oboch vyjadrení mal za to, že sú obsahovo identické, keďže v oboch sa uvádzajú rovnaké tvrdenia na obranu žalovaného (jedná sa o skutkovo 2 samostatné nároky - hovorné a náhradu škody, on vstúpil iba do časti náhrady škody, ktorá predstavuje modifikovanú zmluvnú pokutu a v tejto časti žiadal žalobu zamietnuť, v oboch vyjadreniach žiadal tento nárok vylúčiť na samostatné konanie). Súd vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že sa jedná o duplicitný úkon, ktorý považoval vzhľadom na už prvé vyjadrenie vedľajšieho účastníka, za neúčelný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;³¹) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.